

KITÔ HỮU LÃNH ĐẠO

Trình bày: Do anh Omar Baez, ĐHV/ Miền 7 tại Đại Hội Cursillo Toàn Quốc, được tổ chức tại Đại Học Chapman, Thành Phố Orange, ngày 2 - 8 - 2014.

Kitô hữu lãnh đạo là một ơn gọi của Thiên Chúa được tác động từ Phép Rửa Tội. Chúng ta cần phải biết rằng ơn gọi ấy ở ngôi thứ nhất. Ơn gọi được dành cho người sẵn lòng cống hiến 100% thiên tài và khả năng để thực hiện nhiệm vụ được giao phó. Xác định nhận lấy ơn gọi ấy đóng ấn một sự dẫn thân luôn giữ mãi việc đeo đuổi làm cho nhân loại sống theo những nguyên tắc Kitô giáo. Một sự cam kết làm mẫu mực cho những gì chúng ta rao giảng. Trong cách nói của Kitô giáo, ơn gọi trong vai trò lãnh đạo là ơn gọi để tự đặt mình dẫn thân phục vụ mọi người.

Trong lãnh vực dân sự, người lãnh đạo là người **RA LÊN NHIEU HON.**

Tôi lập lại: Theo cách nói của Kitô giáo, Người lãnh đạo là một người **PHUC VU NHIEU HON.**

Và phục vụ một cách khiêm tốn và sốt sắng mà không trông chờ phần thưởng, ca tụng, hoặc công nhận. Để có thể nhận ra ơn gọi ấy chúng ta phải có niềm cậy trông, lòng tự hiến và nhân ái. Nhưng trên hết mọi sự là: Hết sức **KHIÊM TỐN.**

Mỗi ơn gọi của Thiên Chúa bắt đầu bằng chính sự hoán cải của chúng ta. Nhận lấy ơn gọi là cam kết hoạt động cật lực cho Nước Trời. Người lãnh đạo trong Kitô giáo là người luôn luôn kết hợp với quy tắc tiêu chuẩn của Đức Kitô và tăng cường kết hợp bằng lời cầu nguyện và hy sinh. Lãnh đạo là làm môn đệ và tông đồ của ngày nay. Chính là chấp nhận và sẵn lòng vác lấy thánh giá của chính mình. Người lãnh đạo phải cảm thấy hãnh diện mình là một Kitô hữu ở mọi nơi và trong mọi hoàn cảnh.

Chúng ta phải đào luyện Đức Tin của chúng ta một cách thấu đáo hầu chúng ta có thể quảng bá một cách hữu hiệu. Người lãnh đạo phải chân thật, lương thiện và công bằng. Không e sợ những thực tế của thời nay. Không bao giờ cuồng vọng. Đức Giáo Hoàng Piô X đã định nghĩa chính xác người lãnh đạo phải như thế nào:

"Họ phải tỏ ra là những người Công Giáo đích thực, bền vững trong Đức Tin, được tôi luyện vững vàng trong các vấn đề tín ngưỡng, chân thành phục tùng Giáo Hội và đặc biệt là đối với Tòa Thánh và Đấng Đại Diện Đức Giêsu Kitô (Đức Giáo Hoàng). Họ phải là những người có lòng đạo đức thật, nhân hậu, và có một đời sống khiết tịnh và can đảm hầu họ sẽ là gương sáng dẫn dắt người khác."

Nôm na là Đức Thánh Cha không đòi hỏi chúng ta điều gì hơn ngoài những điều mà chúng ta đã được hỏi khi chịu Phép Rửa Tội. Để làm tư tế, ngôn sứ (tiên tri) và vương giả trong thời đại của chúng ta, chúng ta được đòi hỏi là một người sống trong Ân Sủng và chia sẻ đời sống được đã thâm nhập vào Đức Kitô với tha nhân. Chúng ta được đòi hỏi phải là những người có thể tạo ảnh

hướng đến những người chung quanh, chỉ phương hướng và dìu dắt họ tới đời sống Ân Sủng. Người lãnh đạo phải được đào luyện, vì người lãnh đạo biết rằng muốn chu toàn một điều gì đều cần phải có sự quyết tâm, muốn nên giống Đức Kitô hầu dẫn đưa người khác đến với Chúa. Kẻ lãnh đạo không được ngồi bất động ở một chỗ mà phải luôn luôn có nhu cầu đào luyện, tự huấn giáo cho mình, vì thế mà câu nói sau đây quả không sai:

Không được đào luyện hay tự đào luyện sai lạc khác nào bị làm cho dị dạng.

Chúng ta cần triển nở, không trên dáng vóc nhưng nơi tâm hồn và mỗi ngày trở nên một Kitô hữu tốt lành hơn. Mỗi người trong chúng ta đều độc nhất vô nhị và vì thế chúng ta phải vẫn giữ như vậy, nhưng những người lãnh đạo một khi chia sẻ những đức tính tự nhiên hay siêu nhiên nào đó khiến họ trở nên có hiệu quả. Các đức tính ấy thâm nhập vào con người đến độ không thể tách rời khỏi họ và thậm chí không thể nhận ra được.

Chẳng khác gì một lời ca ngợi tuyệt vời chúng ta thường ban tặng cho một cánh hoa thiên nhiên là trông giống như hoa nhân tạo và với một cánh hoa nhân tạo thì lại bảo là giống như hoa thiên nhiên. Đối với người Kitô hữu cũng thế, chúng ta đứng trước họ mà không biết bày tỏ như thế nào, nếu người lãnh đạo rất kiên cường vì là người ấy rất thánh thiện hoặc người ấy quá thánh thiện bởi người ấy quá kiên cường.

Chúng ta thấy được những đặc tính tự nhiên mà người lãnh đạo phải có.

Người lãnh đạo nên biết:

LÝ TƯỞNG (mẫu mực). Một lý tưởng uốn nắn người lãnh đạo thành một con người đúng đắn, uốn nắn điều người ấy đề nghị, con đường người ấy đang tiến bước và những gì người ấy muốn có được.

Lý tưởng hướng dẫn người lãnh đạo tiếp nối hành trình qua Đức Kitô đến với Chúa Cha, nhờ Chúa Thánh Thần thúc đẩy, với sự trợ giúp của Mẹ Maria và các Thánh tiếp tay dẫn dắt những anh chị em vây quanh người lãnh đạo.

NĂM BẮT THỰC TẠI (hiện thực) môi trường người lãnh đạo đang hoạt động. Chỉ một khi người lãnh đạo biết cách ứng xử, phản ứng và đáp ứng như thế nào trước các vấn đề mà các anh chị em trong môi trường nêu ra. Nhờ đó người lãnh đạo đưa ra giải pháp ứng phó để mang lại một nếp sống mới cho các môi trường này, dẫn dắt và Kitô-hóa họ. Người lãnh đạo phải hiểu họ, biến họ trở nên bằng hữu của mình và cũng biến họ nên bằng hữu của Đức Kitô.

Người lãnh đạo ngày nay phải có:

KỶ LUẬT (khuôn phép) tiếp nhận thánh ý Chúa trong mọi biểu lộ của Chúa. Môn đồ đích thực của Đức Kitô nhận thức được điều mà Thiên Chúa muốn nơi họ và sắp xếp để thi hành, sử dụng hữu hiệu quyền tự do làm con cái Thiên Chúa mà chúng ta có.

Đôi khi ơn gọi mang đến cho chúng ta nước mắt và khổ đau của thập giá, nhưng cũng có biết bao lần mang đến cho chúng ta niềm vui và hạnh phúc phục sinh.

Người lãnh đạo phải có **SỰ ĐỒNG CẢM** (lòng trắc ẩn), vì một Kitô hữu đích thực luôn tươi cười và niềm vui của họ lây lan vì họ sống trong Ân Sủng của Thiên Chúa là nguồn vui. Tất cả đáng được sự đồng cảm của chúng ta vì, hoặc là họ đang sống trong Ân Sủng hoặc là có khả năng sống trong Ân Sủng.

Một vị thánh buồn là một vị thánh đáng thương.

Đâu đó ta gặp những người buồn mà những người ấy có thể vì đau yếu hoặc tâm hồn của họ đang khép kín, không có ánh sáng hoặc hy vọng.

Nếu vì bệnh tật thì họ cần được đưa đến bệnh viện.

Nếu tâm hồn của họ khép kín, chúng ta phải chuyển tải Ân Sủng của chúng ta đến cho họ hầu cùng san sẻ lòng trắc ẩn.

KHỞI XUỐNG (bắt đầu) là không ngồi chờ người khác có quyết định. Ví như trong một trận đấu bóng bạn phải có những quyết định tức thời để đem về phần thắng cho đội của mình.

Thầy Chí Thánh cần những người lãnh đạo có tinh thần tông đồ xông xáo, được Chúa Thánh Thần hướng dẫn và sự khởi xướng của họ, tìm kiếm và sử dụng giải pháp cho các vấn đề phát sinh.

Người lãnh đạo phải có **LÒNG QUẢNG ĐẠI** (độ lượng) và đây, tôi xin nói rõ thêm, không có nghĩa là chúng ta cho hay không cho, cho nhiều hay ít, nhưng cho những gì chúng ta có, chính chúng ta là ai và chúng ta sẽ ra sao.

Đó không phải là lòng quảng đại. Những quan tâm chiều cỡ nhỏ bé tới bạn hữu hay láng giềng, hoặc cho người đưa tay xin bố thí bên vệ đường với đồng bạc cắc.

Lòng quảng đại là tự nguyện và hoàn toàn tự hiến cho Đức Kitô không đo lường, cũng không cố gắng.

Ta phải xem xét bảng hoán cải sau đây một cách thật nghiêm túc:

Thầy Chí Thánh ban tặng gấp trăm cho ai từ bỏ hết mọi sự.

Ngài không ban tặng năm mươi phần trăm cho ai chỉ từ bỏ đi một nửa.

Điều này nhắc tôi nhớ tới một câu chuyện vui kể về một người sau khi chết, lên thiên đàng và khi thánh Phêrô mở cửa, liền hỏi ông khi ở trần gian đã sống ra sao.

- Ông trả lời: Con sống tốt.
- Thánh Phêrô bảo: Tốt, còn gì nữa?
- Dạ, có lần con cho một người hành khát 25 xu.
- Tốt, thánh Phêrô trả lời và hỏi tiếp: nhưng còn gì nữa?
- Ông trả lời: Con nghĩ chỉ có vậy.
- Thánh Phêrô bảo: Thế thì, đây là 25 xu của anh, cầm lấy và đi xuống hỏa ngục.

Tóm lại: Để thành công trong lĩnh vực tông đồ, phải đem hết nhân cách và đức tính ra phục vụ Thiên Chúa, đưa Chúa vào trục xoay và cỗ máy của cả đời mình.

Bây giờ chúng ta nói đến những đặc tính siêu nhiên mà một người lãnh đạo phải có:

SỐNG ĐỨC TIN không mang ý nghĩa đơn giản tin một cách mù quáng, đức tin sống động là đức tin thể hiện trong đời sống bình thường, mỗi ngày và hằng ngày. Đó là kết quả của sự hòa lẫn quyền năng Thiên Chúa trong cảnh huống của chúng ta và chúng ta cảm nhận Chúa luôn hiện diện bên cạnh chúng ta trong mọi lúc, trong mọi việc chúng ta làm, nhận biết rằng Đức Kitô và tôi là đa số tuyệt đối.

Chính Chúa Giêsu dạy cho chúng ta phải có Đức Tin, ít ra là bằng hạt cải, và chúng ta có thể dời núi.

Sống Đức Tin trong đường hướng này là chúng ta làm mọi sự trở thành công cụ hữu dụng trong tay của Thiên Chúa hầu mang lại sự biến đổi trong các môi trường chúng ta.

Chúng ta làm phần chúng ta, những điều có thể.

Cầu xin Chúa giúp những gì chúng ta không thể.

Đề Chúa làm nên có thể.

Chúng ta đừng cố dời núi; cải đổi được một người còn hệ trọng hơn nhiều. Không có mẫu gương nào tốt hơn chính bản thân tôi.

KINH NGHIỆM BẢN THÂN

Thế giới không chỉ để dùng cho quyền lợi và lợi ích của bạn.
Thế giới không phải để phục vụ bạn.

Người Kitô hữu lãnh đạo cần có **ĐỨC TÍNH KHIÊM TỐN**, đức tính căn bản trên hết mọi nhân đức. Chúng ta có thể đạt những gì tốt đẹp chúng ta muốn, nhưng nếu chúng ta không có đức tính khiêm tốn, mọi sự trở nên vô dụng. Chúng ta không được nhầm lẫn giữa khiêm tốn và tính nhút nhát hoặc là sự lười biếng không làm nên điều gì quan trọng, khi thật ra nguyên nhân là do thiếu sự dũng cảm lãnh thánh.

Người khiêm tốn nhận biết rằng mọi sự đến từ Thiên Chúa và nhận lấy trách nhiệm sử dụng những ân huệ Chúa ban cho một cách xứng đáng. Đức khiêm tốn cho ta nhìn thấy từng tài năng của chúng ta và giá trị của chúng, và giúp chúng ta phục vụ Thiên Chúa và anh chị em của chúng ta.

Khiêm tốn không phải là hạ mình xuống, xin cho tôi giải thích, và cũng không phải tự làm giảm giá trị của mình trước mọi người, đôi khi ta tự nhủ ta thua kém hơn mọi người và xem thường những khả năng của ta. Trái lại, người khiêm tốn nhận thấy mỗi người có một tài năng đặc biệt, một nét độc đáo dành riêng cho người ấy.

Người lãnh đạo phải có **HY VỌNG** (còn gọi là đức cậy) đó là một nhân đức xuất hiện khi niềm hy vọng của con người bị cạn kiệt. Hy vọng là tin tưởng vào điều không thể và sống như điều ấy đang hiện thực. Có hy vọng chúng ta làm cho mọi sự đều có thể và vượt qua được nỗi thất vọng. Không phải chúng ta chỉ ngồi chờ phép lạ, nhưng đợi hy vọng mở lối cho phép lạ. Chúng ta phải làm như thể mọi sự đều tùy thuộc vào chúng ta, và cầu nguyện như mọi chuyện tùy thuộc vào Thiên Chúa. Xuyên suốt cuộc đời của bản thân tôi Thiên Chúa luôn lay chuyển tôi, bởi vì tôi hay miễn cưỡng.

Chúa luôn đặt tôi nơi mà Chúa cân nhắc nên đặt tôi, bất luận nơi nào, thời gian hoặc tình huống nào.

Thoạt đầu tôi chống chọi trước các cảnh huống ấy bởi vì tôi không hiểu được. Tuy nhiên, thời gian trôi qua, Thiên Chúa đã luôn chỉ cho tôi thấy mọi sự biến chuyển, các sự đổi đời ấy có lợi cho bản thân tôi và cho những người chung quanh tôi. Một lần kia, đã mệt mỏi với nhiều thay đổi, khi mà tôi thất vọng không thể nhìn thấy được mặt bên kia của sự việc, tôi thưa với Ngài: Vâng, lạy Chúa, con xin phó thác theo ý của Chúa, xin hãy làm cho con như Chúa muốn, con chỉ biết giữ lấy vị trí của con và niềm hy vọng con đặt nơi Chúa. Vì thế mà hôm nay tôi có mặt ở đây với các anh chị.

Người lãnh đạo cần **YÊU THƯƠNG**. Nhiều người tin rằng yêu thương là tặng cho đồ vật, hoặc trao nhận xác thịt. Yêu thương là tự hiến trọn vẹn cho người khác qua việc phục vụ không vì mình. Đó là chiều kích đích thực duy nhất mang tính chất tông đồ, là sự bày tỏ yêu thương tốt đẹp và rộng mở nhất đối với tha nhân để bảo đảm họ sống trong Ân Sủng.

Vì là những người hết sức trung thành theo Chúa Kitô, Chúa sẽ hỏi chúng ta trong Ngày Phán Xét Chung chúng ta đã có yêu thương không. Mọi sự đều vô ích nếu không được thực hiện với yêu thương. Chúa Kitô trông chờ ta bắt chước tình yêu mà Chúa chiếu dọi trên chúng ta, chúng ta ra đi, là những người lãnh đạo mới, vững vàng, để lại phía sau tất cả những gì trói buộc chúng ta lại với hôm qua và gửi chúng ta tới hôm nay với khí lực đổi mới để làm hồi sinh một thế giới không còn yêu thương.

Mọi đặc tính siêu nhiên quy hướng vào việc khai triển mọi năng lực của Phép Rửa Tội mà chúng ta đã lãnh nhận và vì thế có niềm vui và nếm lấy khao khát được thánh thiện. Tất cả mọi đặc tính ấy phải được áp dụng một cách nhịp nhàng để trở sinh quả tốt.

Tôi xin kể cho quý anh chị nghe một câu chuyện ngắn:

Một anh chàng như tôi có một chiếc xe nhưng lại chẳng biết gì về máy móc. Chiếc xe bị chết máy giữa đường và anh ta vất vả không thể làm cho chiếc xe nổ máy lại. Thời gian trôi qua và trong lúc anh cảm thấy hết hy vọng thì có một người thợ máy xe chuyên nghiệp đi ngang qua, thấy tội nghiệp tới gần để giúp. Sau khi xem qua máy anh ta kết luận rằng bộ phận hòa khí và xăng bị nghẹt. Anh ta tháo bộ hòa khí/xăng ra sửa bằng cách thổi mạnh vào trong. Gắn bộ hòa khí lại và chiếc xe đã nổ máy tốt. Người chủ xe hỏi giá phải trả và người thợ máy đòi tiền sửa khá đắt. Người chủ xe có vẻ không hài lòng, thắc mắc về số tiền phải trả chỉ cho một cái thổi. Người thợ máy bảo không phải chỉ riêng cái thổi, mà còn phải biết thổi vào chỗ nào...

Giáo Hội cần những giáo dân, trong cảnh huống nào đó biết thổi thế nào và thổi đúng chỗ nào. Khi một cộng đoàn Kitô Giáo có thể đặt tin tưởng vào một nhóm người năng động, tập trung và kết hợp với nhau thì có nhiều cơ may Thiên Chúa tác động trên họ. Chúng ta không hề mệt mỏi để nhắc lại rằng: Chúng ta được mời gọi sống trong tinh thần của Phép Rửa Tội, nếu chúng ta thực hiện với Ân Sủng của Chúa thì còn ai có thể chống lại chúng ta.

Chúa Kitô và tôi là đa số tuyệt đối.

Chúng ta không thể làm hết mọi chuyện, nhưng tất cả mọi người có thể làm một điều gì.

Một chính trị gia người Anh đã có lần nói những lời khôn ngoan sau đây:

"Mọi thứ cần thiết để giúp cho ma quỷ thành công là người tốt không chịu làm gì cả".

Thế giới sẽ nhận được thông điệp tình yêu lớn lao của Chúa Kitô không từ những người buồn bã, thất vọng, không kiên nhẫn, nóng giận, bồn chồn, nhưng qua những người mà cuộc sống của họ tỏa sáng niềm vui, hòa bình và tình yêu thương của Chúa Kitô. Thông điệp này sẽ đến xuyên qua những người mà đời sống họ được thánh hiến và tận hiến cho Chúa.

Ngày mà Chúa Kitô tin tưởng vào một nhóm lãnh đạo hăng say thực thi tình yêu Thiên Chúa và sử dụng các đặc tính tự nhiên cũng như siêu nhiên ra phục vụ anh em của mình, dâng hiến mọi thứ về họ và những gì họ có, ngày ấy lời tiên tri sẽ ứng nghiệm "*Và rồi anh chị em sẽ thấy những điều lớn lao hơn thế nữa.*"

Phong Trào Cursillo luôn quan tâm đến việc có những Kitô hữu lãnh đạo. Công việc dành cho Chúa Kitô đòi hỏi một đức ái siêu nhiên, hoạt động trong hiệp nhất và hòa nhịp trong một mục tiêu chung là: Vương Quốc Thiên Chúa.

Là một người lãnh đạo không dễ, nhưng người lãnh đạo chân chính biết rằng họ có thể trông cậy vào Ân Sủng của Thiên Chúa để chu toàn công việc của mình.

Tài liệu tham khảo:

Sách "Người Môn Đệ Chúa Sai Đi".

LM Frank S. Salmani - Ch 8 & 10.

Rollo "Người Lãnh Đạo" Cẩm Nang Khóa Cursillo 3 Ngày - VPĐH/TQ Hoa Kỳ

Sách "Kitô-Hữu Tập Sự" - Eduardo Bonnín

Sách "Forgotten Evidences" - Eduardo Bonnín

Sách "Ideario"

Các bài viết về Kitô Hữu Lãnh Đạo của Foundation Eduardo Bonnín Aguiló (FEBA)